

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง “การรับรู้ความสามารถของตนเองกับความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง” ได้นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง แยกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นเรียน ผลการเรียน งานอดิเรก

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง แยกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ลักษณะการพักอาศัย

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคลที่ศึกษา ได้แก่ เพศ ชั้นเรียน ผลการเรียน งานอดิเรก ลักษณะการพักอาศัย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ แยกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (N = 400)

ปัจจัยส่วนบุคคล	นร.มัธยมศึกษาตอนปลาย		นร.อาชีวศึกษา		นร.ทั้งหมด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ						
ชาย	41	20.4	42	21.1	83	20.8
หญิง	160	79.6	157	78.9	317	79.2
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0
2. ชั้นเรียน						
ม.5	125	62.2	-	-	125	31.2
ม.6	76	37.8	-	-	76	19.0
ปวช.2	-	-	91	45.7	91	22.8
ปวช.3	-	-	108	54.3	108	27.0
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0
3. ผลการเรียน						
ต่ำกว่า 3.00	84	41.8	95	47.7	179	44.8
3.00 ขึ้นไป	117	58.2	104	52.3	221	55.2
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0
4. งานอดิเรก						
4.1 ดูโทรทัศน์	122	60.7	137	68.8	259	64.8
ไม่ดูโทรทัศน์	79	39.3	62	31.2	141	35.2
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0
4.2 เล่นอินเทอร์เน็ต	102	50.7	53	26.6	155	38.8
ไม่เล่นอินเทอร์เน็ต	99	49.3	146	73.4	245	61.2
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละ แยกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (N = 400) (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	นร.มัธยมศึกษาตอนปลาย		นร.อาชีวศึกษา		นร.ทั้งหมด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4.3 เล่นกีฬา	19	9.5	28	14.1	47	11.8
ไม่เล่นกีฬา	182	90.5	171	85.9	353	88.2
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0
5. การพักอาศัยอยู่กับ						
บิดามารดา	146	72.6	131	65.8	277	69.2
บิดา/มารดา/ญาติ	43	21.4	48	24.1	91	22.8
หอพัก	12	6.0	20	10.1	32	8.0
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0

จากตารางที่ 2 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง จำนวนทั้งหมด 400 คน โดยแยกตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และเป็นเพศหญิง จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 โดยแยกเป็น

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเพศชาย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และเพศหญิง จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 79.6

นักเรียนอาชีวศึกษาเพศชาย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และเพศหญิง จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9

ชั้นเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 และเป็นนักเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 โดยแยกเป็น

นักเรียนมัธยมศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ระดับชั้น ม.5 จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 และระดับชั้น ม.6 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8

นักเรียนอาชีวศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ระดับ ปวช.2 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 และระดับ ปวช.3 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3

ผลการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00 จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียน 3.00 ขึ้นไป จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.2 โดยแยกเป็น

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00 จำนวน 84 คน คิดเป็น 41.8 และนักเรียนที่มีผลการเรียน 3.00 ขึ้นไป จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2

นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00 จำนวน 95 คน คิดเป็น 47.7 และนักเรียนที่มีผลการเรียน 3.00 ขึ้นไป จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3

งานอดิเรกที่กลุ่มตัวอย่างทำในวันหยุดหรือเวลาว่างจากการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างดูโทรทัศน์ จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 ไม่ดูโทรทัศน์ จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 โดยแยกเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ดูโทรทัศน์จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 ไม่ดูโทรทัศน์จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 และนักเรียนอาชีวศึกษาที่ดูโทรทัศน์ จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8 ไม่ดูโทรทัศน์ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2

กลุ่มตัวอย่างที่เล่นอินเทอร์เน็ต จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 ไม่เล่นอินเทอร์เน็ต จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 โดยแยกเป็น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เล่นอินเทอร์เน็ต จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 ไม่เล่นอินเทอร์เน็ต จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 และนักเรียนอาชีวศึกษาที่เล่นอินเทอร์เน็ต จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 ไม่เล่นอินเทอร์เน็ต จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 73.4

กลุ่มตัวอย่างที่เล่นกีฬา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 ไม่เล่นกีฬา จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 88.2 โดยแยกเป็น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เล่นกีฬา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ไม่เล่นกีฬา จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 90.5 และนักเรียนอาชีวศึกษาที่เล่นกีฬา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ไม่เล่นกีฬา จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 85.9

การพักอาศัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาหรือญาติ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 อาศัยอยู่หอพัก จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 โดยแยกเป็น

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 72.6 อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาหรือญาติจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 อาศัยอยู่หอพัก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

นักเรียนอาชีวศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาหรือญาติ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 อาศัยอยู่หอพัก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง แยกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นเรียน ผลการเรียน งานอดิเรก

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

ตัวแปร	นร.มัธยมศึกษาตอนปลาย (N=201)		นร.อาชีวศึกษา (N=199)		นร.ทั้งหมด (N=400)		t
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	81.04	8.72	78.78	9.80	79.92	9.33	2.44*
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	129.77	12.62	121.96	13.72	125.88	13.73	5.92**

** $p < .01$

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 แสดงว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 79.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.33 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนทั้งหมดมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับปานกลาง ซึ่งแยกเป็น

การรับรู้ความสามารถของตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.72 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับค่อนข้างสูง

การรับรู้ความสามารถของตนเองของนักเรียนอาชีวศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 78.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.80 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนอาชีวศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับปานกลาง

ความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 125.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.73 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนทั้งหมดมีความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคในระดับปานกลาง ซึ่งแยกเป็น

ความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 129.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.62 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคในระดับปานกลาง

ความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนอาชีวศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 121.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.72 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนอาชีวศึกษา มีความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคในระดับปานกลาง

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรค โดยวิธี t-test แล้ว ปรากฏว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคสูงกว่านักเรียนอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ตัวแปร	เพศ	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ชาย	83	78.80	9.53	-1.22
	หญิง	317	80.21	9.28	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ชาย	83	124.96	13.62	-.68
	หญิง	317	126.12	13.77	

จากตารางที่ 4 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ตัวแปร	เพศ	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ชาย	41	79.39	9.02	-1.36
	หญิง	160	81.47	8.63	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ชาย	41	128.36	11.39	-.79
	หญิง	160	130.13	12.93	

จากตารางที่ 5 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ตัวแปร	เพศ	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ชาย	42	78.23	10.08	-.40
	หญิง	157	78.92	9.76	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ชาย	42	121.64	14.90	-.17
	หญิง	157	122.05	13.44	

จากตารางที่ 6 แสดงว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน

ตัวแปร	ชั้นเรียน	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ม.5 และ ปวช.2	216	81.32	8.35	3.25**
	ม.6 และ ปวช.3	184	78.27	10.15	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ม.5 และ ปวช.2	216	126.62	13.50	1.15
	ม.6 และ ปวช.3	184	125.02	13.99	

** $p < .01$

จากตารางที่ 7 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วจะเห็นได้ว่านักเรียนชั้น ม.5 และ ปวช.2 มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่านักเรียนชั้น ม.6 และ ปวช.3 แต่นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันมีความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน

ตัวแปร	ชั้นเรียน	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ม.5	125	82.00	8.51	1.99*
	ม.6	76	79.48	8.90	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ม.5	125	129.98	12.68	.30
	ม.6	76	129.42	12.60	

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ระดับชั้น ม.5 และ ม.6 มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วจะเห็นได้ว่านักเรียนชั้น ม.5 มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่านักเรียนชั้น ม.6 แต่นักเรียนชั้น ม.5 และ ม.6 มีความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน

ตัวแปร	ชั้นเรียน	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ปวช.2	91	80.40	8.08	2.21*
	ปวช.3	108	77.41	10.90	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ปวช.2	91	122.00	13.29	.03
	ปวช.3	108	121.93	14.14	

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 แสดงว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ระดับชั้น ปวช.2 และ ปวช.3 มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วจะเห็นได้ว่านักเรียนชั้น ปวช.2 มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่านักเรียนชั้น ปวช.3 แต่นักเรียนชั้น ปวช.2 และ ปวช.3 มีความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน

ตัวแปร	ผลการเรียน	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ต่ำกว่า 3.00	179	78.67	9.43	-2.41*
	3.00 ขึ้นไป	221	80.93	9.15	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ต่ำกว่า 3.00	179	123.82	13.91	-2.72**
	3.00 ขึ้นไป	221	127.56	13.38	

** $p < .01$

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00 และ 3.00 ขึ้นไป มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ โดยเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วจะเห็นได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา ที่มีผลการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคสูงกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน

ตัวแปร	ผลการเรียน	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ต่ำกว่า 3.00	117	81.31	8.92	.51
	3.00 ขึ้นไป	84	80.67	8.48	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ต่ำกว่า 3.00	117	130.69	13.22	1.22
	3.00 ขึ้นไป	84	128.48	11.69	

จากตารางที่ 11 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00 และ 3.00 ขึ้นไป มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ระหว่างผลการเรียนที่แตกต่างกัน

ตัวแปร	ผลการเรียน	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	ต่ำกว่า 3.00	104	80.50	9.43	2.62**
	3.00 ขึ้นไป	95	76.90	9.91	
ความสามารถในการเอาชนะอุปสรรค	ต่ำกว่า 3.00	104	124.03	12.72	2.25*
	3.00 ขึ้นไป	95	119.69	14.47	

** $p < .01$

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 แสดงว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00 และ 3.00 ขึ้นไป มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 โดยเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีผลการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคสูงกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกแตกต่างกัน (การดูโทรทัศน์)

ตัวแปร	งานอดิเรก	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ดูโทรทัศน์	259	79.13	9.17	-2.29*
	ไม่ดูโทรทัศน์	141	81.36	9.50	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ดูโทรทัศน์	259	125.04	13.17	-1.66
	ไม่ดูโทรทัศน์	141	127.43	14.62	

*p < .05

จากตารางที่ 13 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกคือดูโทรทัศน์และไม่ดูโทรทัศน์ มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ไม่ดูโทรทัศน์มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่านักเรียนที่ดูโทรทัศน์ แต่นักเรียนที่ดูโทรทัศน์และไม่ดูโทรทัศน์มีความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกแตกต่างกัน (การดูโทรทัศน์)

ตัวแปร	งานอดิเรก	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ดูโทรทัศน์	122	80.61	8.80	-.87
	ไม่ดูโทรทัศน์	79	81.72	8.61	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ดูโทรทัศน์	122	129.52	12.04	-.34
	ไม่ดูโทรทัศน์	79	130.15	13.54	

จากตารางที่ 14 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกคือดูโทรทัศน์และไม่ดูโทรทัศน์ มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกแตกต่างกัน (การดูโทรทัศน์)

ตัวแปร	งานอดิเรก	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ดูโทรทัศน์	137	77.81	9.31	-2.08*
	ไม่ดูโทรทัศน์	62	80.91	10.57	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ดูโทรทัศน์	137	121.05	12.90	-1.38
	ไม่ดูโทรทัศน์	62	123.96	15.31	

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 แสดงว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกคือ ดูโทรทัศน์และไม่ดูโทรทัศน์ มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ไม่ดูโทรทัศน์มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่านักเรียนที่ดูโทรทัศน์ แต่นักเรียนที่ดูโทรทัศน์และไม่ดูโทรทัศน์ มีความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกแตกต่างกัน (เล่นอินเทอร์เน็ต)

ตัวแปร	งานอดิเรก	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	เล่นอินเทอร์เน็ต	155	80.07	8.82	.26
	ไม่เล่นอินเทอร์เน็ต	245	79.82	9.66	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	เล่นอินเทอร์เน็ต	155	127.27	12.53	1.60
	ไม่เล่นอินเทอร์เน็ต	245	125.01	14.40	

จากตารางที่ 16 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกคือเล่นอินเทอร์เน็ตและไม่เล่นอินเทอร์เน็ต มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกแตกต่างกัน (เล่นอินเทอร์เน็ต)

ตัวแปร	งานอดิเรก	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	เล่นอินเทอร์เน็ต	102	80.86	8.65	-30
	ไม่เล่นอินเทอร์เน็ต	99	81.24	8.84	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	เล่นอินเทอร์เน็ต	102	129.19	12.58	-65
	ไม่เล่นอินเทอร์เน็ต	99	130.36	12.69	

จากตารางที่ 17 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกคือเล่นอินเทอร์เน็ตและไม่เล่นอินเทอร์เน็ต มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกแตกต่างกัน (เล่นอินเทอร์เน็ต)

ตัวแปร	งานอดิเรก	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	เล่นอินเทอร์เน็ต	53	78.56	9.03	-18
	ไม่เล่นอินเทอร์เน็ต	146	78.86	10.10	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	เล่นอินเทอร์เน็ต	53	123.56	11.66	1.09
	ไม่เล่นอินเทอร์เน็ต	146	121.38	14.39	

จากตารางที่ 18 แสดงว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกคือเล่นอินเทอร์เน็ตและไม่เล่นอินเทอร์เน็ต มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกแตกต่างกัน (เล่นกีฬา)

ตัวแปร	งานอดิเรก	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	เล่นกีฬา	47	83.63	7.52	2.93**
	ไม่เล่นกีฬา	353	79.42	9.45	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	เล่นกีฬา	47	128.85	13.60	1.57
	ไม่เล่นกีฬา	353	125.49	13.72	

**p < .01

จากตารางที่ 19 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกคือเล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่เล่นกีฬามีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่านักเรียนที่ไม่เล่นกีฬา แต่นักเรียนที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา มีความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกแตกต่างกัน (เล่นกีฬา)

ตัวแปร	งานอดิเรก	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	เล่นกีฬา	19	83.15	8.15	1.10
	ไม่เล่นกีฬา	182	80.82	8.77	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	เล่นกีฬา	19	132.47	14.41	.96
	ไม่เล่นกีฬา	182	129.48	12.43	

จากตารางที่ 20 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกคือเล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองกับความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกแตกต่างกัน (เล่นกีฬา)

ตัวแปร	งานอดิเรก	N	Mean	S.D.	t
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	เล่นกีฬา	28	83.96	7.20	3.86**
	ไม่เล่นกีฬา	171	77.93	9.93	
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	เล่นกีฬา	28	126.39	12.69	1.85
	ไม่เล่นกีฬา	171	121.23	13.79	

** $p < .01$

จากตารางที่ 21 แสดงว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีงานอดิเรกคือ เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่เล่นกีฬามีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่านักเรียนที่ไม่เล่นกีฬา แต่นักเรียนที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬามีความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง แยกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ลักษณะการพักอาศัย

ตารางที่ 22 แสดงค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรค ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีลักษณะการพักอาศัยแตกต่างกัน

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	163.73	81.86	.93
	ภายในกลุ่ม	397	34634.86	87.24	
	รวม	399	34798.59		
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ระหว่างกลุ่ม	2	104.40	52.20	.27
	ภายในกลุ่ม	397	75185.53	189.38	
	รวม	399	75289.93		

จากตารางที่ 22 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีลักษณะการพักอาศัยต่างกัน มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 23 แสดงค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรค ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีลักษณะการพักอาศัยแตกต่างกัน

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	478.43	239.21	3.20*
	ภายในกลุ่ม	198	14761.06	74.55	
	รวม	200	15239.50		
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ระหว่างกลุ่ม	2	181.87	90.93	.56
	ภายในกลุ่ม	198	31695.59	160.07	
	รวม	200	31877.47		

* $p < .05$

จากตารางที่ 23 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีลักษณะการพักอาศัยต่างกัน มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองแยกตามลักษณะการพักอาศัยเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลแสดงดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง แยกตามลักษณะการพักอาศัย โดยวิธี LSD

ตัวแปร	อาศัยอยู่กับ (I)	อาศัยอยู่กับ (J)	MD (I - J)	S.E
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	บิดามารดา	บิดา/มารดา/ญาติ	-.167	1.498
	บิดามารดา	หอพัก	-6.543*	2.592
	บิดา/มารดา/ญาติ	หอพัก	-6.376*	2.818
Mean _{บิดามารดา} = 80.62				
Mean _{บิดา/มารดา/ญาติ} = 80.79				
Mean _{หอพัก} = 87.16				

* $p < .05$

จากตารางที่ 24 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่พักอาศัยอยู่หอพักมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาและนักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาหรือญาติ

ตารางที่ 25 แสดงค่าความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรค ของนักเรียนอาชีวศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีลักษณะการพักอาศัยที่แตกต่างกัน

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	81.88	40.94	.42
	ภายในกลุ่ม	196	18963.82	96.75	
	รวม	198	19045.70		
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	ระหว่างกลุ่ม	2	714.71	357.35	1.91
	ภายในกลุ่ม	196	36604.04	186.75	
	รวม	198	37318.75		

จากตารางที่ 25 แสดงว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่มีลักษณะการพักอาศัยที่ต่างกัน มีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

ตารางที่ 26 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง (N=400)

ตัวแปร	การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ความสามารถในการ เอาชนะอุปสรรค
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	1.00	.306**
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	.306**	1.00
Mean	79.922	125.887
S.D.	9.338	13.736

** $p < .01$

จากตารางที่ 26 พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .306$)

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 27 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง (N=201)

ตัวแปร	การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ความสามารถในการ เอาชนะอุปสรรค
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	1.00	.210**
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	.210**	1.00
Mean	81.049	129.771
S.D.	8.729	12.624

** $p < .01$

จากตารางที่ 27 พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .210$)

ตารางที่ 28 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง (N=199)

ตัวแปร	การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ความสามารถในการ เอาชนะอุปสรรค
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	1.00	.348**
ความสามารถ ในการเอาชนะอุปสรรค	.348**	1.00
Mean	78.783	121.964
S.D.	9.807	13.728

** $p < .01$

จากตารางที่ 28 พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .348$)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved